

Sygn. akt I ACa 361/12

Sygn. akt I ACa 361/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Warszawie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SA Bogdan Świerczakowski (spr.)

Sędziowie: SA Marzanna Góral

SA Małgorzata Rybicka- Pakuła

Protokolant: sekr. sąd. Marta Lach

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2013 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Y. J. i s-ka Spółki Jawnej z (...) w W.

przeciwko Z. O. i R. R.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego Z. O.

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 29 listopada 2010 r. sygn. akt XVI GC 866/03

- 1. zmienia zaskarżony wyrok w punkcie pierwszym w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania, w ten sposób, że znosi wzajemnie pomiędzy stronami koszty procesu za obie instancje,***
- 2. oddala apelację w pozostałej części,***
- 3. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania apelacyjnego.***

Sygn. akt I ACa 361/12

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 listopada 2010 r. Sąd Okręgowy w Warszawie, po ponownym rozpoznaniu sprawy w części dotyczącej roszczenie o zapłatę kwoty 40.016 zł tytułem wynagrodzenia za okres od 11 grudnia 1999 r. do 11 stycznia 2000r. (pозew obejmował również żądanie eksmisji pozwanych z lokalu użytkowego, które zostało prawomocnie uwzględnione), zasądził solidarnie od pozwanych Z. O. i R. R. na rzecz powoda Y. J. i s-ka Spółka Jawna z (...) w W. kwotę 7.698,44 zł z ustawowymi odsetkami od 7 lutego 2000r. do dnia zapłaty oraz kwotę 14.237,22 zł tytułem kosztów postępowania za obie instancje i oddalił powództwo w pozostałej części.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło na podstawie następujących ustaleń faktycznych:

Umową z dnia 6 sierpnia 1992r. J. N., A. J. i Z. O. zawiązali spółkę cywilną pod nazwą (...). Zadaniem spółki było zagospodarowanie, administrowanie, podnajmowanie lub poddzierżawienie przedmiotu umowy innym podmiotom gospodarczym. Spółka ta wydzierżawiła od(...) teren przy ul. (...) w W.. Dnia 6 września 1994 r. spółka (...) podnajęła spółce (...) lokal użytkowy w postaci części hali magazynowej nie wyposażonej w żadne urządzenia produkcyjne.

W dniu 4 maja 1998 roku Gmina (...) zawarła ze spółką (...) kolejną umowę dzierżawy tego samego obiektu na okres do 30 kwietnia 2001 r. Na skutek zalegania przez Spółkę (...) z płaceniem czynszu (...) rozwiązała umowę z dniem 3 listopada 1999r.

Gmina(...)zawarła 10 grudnia 1999r. umowę dzierżawy ze spółką cywilną (...), której współnikami byli A. W. J.. Umowa pozwalała na prowadzenie przez spółkę (...) na terenie wydzierżawionej nieruchomości działalności handlowo-usługowo-produkcyjno-magazynowo-biurowej oraz na podnajmowanie na rzecz osób trzecich terenu i pawilonów.

A. J. i W. J. zwracali się do R. R. i Z. O. współników (...) o zawarcie z nimi umowy najmu. Dnia 14 grudnia 1999r. A. J. przesłał projekt umowy najmu (...) przy ul. (...) podając w § 4 stawki opłat, łącznie 41,00 zł/m⁽²⁾, po przeliczeniu przez 800 m⁽²⁾ plus VAT zamykających się kwotą 40.016 zł.

Pismem z dnia 31 grudnia 1999r. A. J. wezwał R. R. i Z. O. do uregulowania należności czynszowej za grudzień 1999 r. według stawki płaconej poprzedniemu administratorowi oraz opuszczenia do 7 stycznia 2000r. zajmowanych pomieszczeń(...). Dnia 2 grudnia 1999r. spółka (...) wystawiła spółce (...) fakturę (...) na kwotę 11.394,18 zł obejmującą 7.698,44 zł tytułem czynszu na grudzień 1999r. i 3.695,74 zł tytułem podatku od nieruchomości.

Ponownie pismem z dnia 28 stycznia 2000r. A. J. wezwał R. R. i Z. O. do uregulowania należności czynszowej za grudzień/styczeń w kwocie zaproponowanej w jego wersji umowy najmu oraz opuszczenia zajmowanych pomieszczeń z dniem 4 lutego 2000r. Do pisma nie została dołączona umowa najmu.

Spółka (...) od 11 grudnia 1999r. zajmuje spory teren bez tytułu prawnego nie płacąc żadnych kwot.

Dnia 18 listopada 2010r. W. J. i A. J. złożyli odpis postanowienia Sądu Rejonowego dla m. st. Warszawy w Warszawie z 6 grudnia 2001r. mocą którego dokonano wpisu przekształcenia spółki cywilnej w spółkę jawną (...). Przekształcenie dokonało się uchwałą współników z 5 listopada 2001r., zgodnie z art. 26 §4 k.s.h.

Sąd Okręgowy ocenił, że roszczenie powodów jest zasadne w części. Roszczenie powodów w części zasługuje na uwzględnienie. Uchylając poprzedni wyrok Sąd Apelacyjny wskazał, że „zasądzona kwota mająca stanowić równowartość wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z lokalu przekracza kilkakrotnie dotychczasową opłatę, do której uiszczania spółka (...) była zobowiązana na rzecz spółki (...). Nie poparte niczym stwierdzenie Sądu, że stawki żądanej kwoty nie odbiegają od stawek wolnorynkowych me przekonuje o prawidłowości takiego poglądu. W sytuacji, gdy pozwani kwestionowali zasadność dochodzonej kwoty obowiązkiem Sądu było poczynienie w tym zakresie ustaleń” (k. 324-325). Powodowie nie udowodnili, że należy im się dochodzona kwota. W ustalonym stanie faktycznym zasadne okazało się żądanie w wysokości odpowiadającej kwocie płaconej miesięcznie przez Z. O. i R. R. przed rozwiązaniem umowy (czynsz w wysokości 7.698,44 zł). Ustawowe odsetki są należne zgodnie z art. 481 k.c. od dnia wytoczenia powództwa (7 luty 2000 r.).

Odnośnie przekształcenia spółki cywilnej (...) w spółkę jawną (...) - ka Spółka Jawna Sąd podzielił w pełni pogląd przedstawiony w literaturze (Kidyba Andrzej, komentarz LEX 2010, Komentarz do art. 26 kodeksu spółek handlowych (DzU.00.94.1037), [w:] A. Kidyba, Kodeks spółek handlowych. Komentarz. Tom I. Komentarz do art. 1-300 k.s.h., LEX, 2010), że zgodnie z art. 26 § 5 k.s.h.:

1) z chwilą wpisu do rejestru spółka cywilna staje się spółką jawną;

2) spółce jawnej przysługują wszystkie prawa i obowiązki stanowiące majątek wspólny współników.

Oznacza to kontynuację w sferze praw i obowiązków cywilnoprawnych, administracyjnoprawnych, członkowskich i pracowniczych. Z punktu widzenia skutków nie ma różnicy pomiędzy przekształceniem w trybie art. 26 § 4 - 6 i art. 551 i n. k.s.h. (por. wyrok NSA w Warszawie z 14 stycznia 2009 r., II GPS 6/08, LEX nr 469988). Skutki są identyczne, różne są tylko tryby przekształcenia. W przypadku przekształcenia w trybie art. 26 § 4 - 6 k.s.h. w miejsce kilku wspólników jako współuprawnionych wchodzi spółka mająca podmiotowość prawną. W każdym razie przyjęć trzeba ciągłość „podmiotową” polegającą na tym, że wspólny majątek wspólników spółki cywilnej stanie się majątkiem spółki jawnej jako podmiotu. Spółka jawna, która powstała z przekształcenia spółki cywilnej na podstawie art. 26 k.s.h. przed 15 stycznia 2004 r., również jest jej sukcesorem uniwersalnym. Nowelizacja przepisu nie doprowadziła do zmiany zasad przekształcenia, jest jedynie wykładnią autentyczną.

(...)jest więc kontynuatorem praw wspólników spółki cywilnej (...) i stroną procesu uprawnioną do dochodzenia roszczenia. Sens przekształcenia spółki polega na tym, że podmiot prawa wprawdzie zmienia swoją formę prawną, lecz z punktu widzenia osób trzecich jego byt prawny jako podmiotu wszelkich praw i zobowiązań pozostaje nienaruszony. Przed i po przekształceniu istnieje ten sam (tożsamy) podmiot prawa. Uznanie tożsamości podmiotu prawa przed i po przekształceniu gwarantuje ciągłość przypisania mu jego praw i obowiązków w stosunkach z osobami trzecimi pomimo zmiany struktury organizacyjnej (por. P. Tereskiewicz, Odpowiedzialność wspólników za zobowiązania spółki jawnej, monografia, Oficyna 2008, pkt 1.4.4 LEX OMEGA). Chodzi o zmianę formy prawnej z zachowaniem identyczności podmiotu prawa, którego forma prawna uległa zmianie.

Orzeczenie o kosztach Sąd uzasadnił wskazując na art. 100 k.p.c. i następujące wyliczenie: koszty powodów wynoszą 22.503,60 zł (10.503,60 zł wpis, 6.000 zł wynagrodzenie pełnomocnika za I instancję, 6.000 zł wynagrodzenie za II instancję), koszty pozwanego wynoszą 21.003,60 zł (wpis 10.503,60 zł, 6.000 zł wynagrodzenie pełnomocnika za I instancję, 4.500 zł wynagrodzenie za II instancję).

Obaj pozwani wnieśli apelację, z tym, że apelacja R. R. została odrzucona – prawomocnym już postanowieniem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 3 kwietnia 2012 r. (k.857-858, 977-980).

Apelacja pozwanego Z. O. dotyczy wyroku w części zasądzającej należność główną z odsetkami oraz koszty procesu. Skarżący zarzucił:

1.naruszenie art. 224 §1 k.c. w zw. z art. 694 k.c. w zw. z art. 690 k.c. poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, i przyjęcie, iż dzierżawca jest uprawniony do wystąpienia z roszczeniem uzupełniającym tj. o odszkodowanie za bezumowne korzystanie z rzeczy;

2.naruszenie art. 64 k.p.c. w zw. z art. 316 k.p.c. poprzez wydanie wyroku przeciwko osobom fizycznym z pominięciem ich statusu w pozwanym podmiocie i jego nazwy w sytuacji, gdy powództwo zostało wytoczone przeciwko osobom fizycznym prowadzącym działalność gospodarczą w spółce cywilnej (...) i było rozpoznawania w trybie gospodarczym, oraz poprzez niepodanie w wyroku tytułu, z jakiego powodowi zasądzono od pozwanego kwotę 7.698,44 zł;

3.naruszenie art. 100 k.p.c. poprzez niewłaściwe zastosowanie i zasądzenie od pozwanych kosztów postępowania bez wskazania w uzasadnieniu wyroku w jakiej części koszty postępowania zostały wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone, nie podając przy tym zasady i podstawy wyliczenia kosztów co uniemożliwia ocenę prawidłowości obliczeń oraz uniemożliwia kontrolę instancyjną rozstrzygnięcia o kosztach;

4. naruszenie zasady prawdy materialnej i zasady kontrydiktoryjności;

5.naruszenie art.233 k.p.c. poprzez dowolną ocenę, błędną interpretację i wybiórcze przeanalizowanie zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności:

-przyjęcie, że pozwani uiszczali czynsz najmu w wysokości 7.698,44 zł nie wskazując podstawy faktycznej takiego ustalenia ani dowodów, na podstawie których Sąd dokonał takich ustaleń,

-przyjęcie, że umowa dzierżawy nieruchomości została podpisana przez Gminę (...) ze spółką cywilną (...) w wyniku wygranego przetargu, podczas gdy z akt sprawy nie wynika, aby przetarg został przeprowadzony;

-brak ustaleń faktycznych wskazujących na okoliczność, czy dochodzona w procesie kwota stała się wierzytelnością spółki jawnej (...), a więc czy ta spółka jest czynnie legitymowana do wystąpienia z żądaniem

-błędna i dowolną interpretację wskazań zawartych w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 20.02.2003 sygn. akt I ACa 758/02 oraz nie przeprowadzenie postępowania dowodowego po uchyleniu wyroku Sądu z dnia 21.03.2002 sygn. akt XVI GC 96/00;

6.naruszenie art.232 k.p.c. w zw. z art.6 k.c. i art.3 k.p.c., poprzez:

-dowolną a nie swobodną ocenę materiału dowodowego w aktach sprawy, wbrew zasadzie ciężaru dowodu i w konsekwencji nie oddalenie w całości powództwa o zapłatę dochodzonego przez powoda wynagrodzenia według stawek rynkowych;

-przyjęcie, iż żądania powoda są uzasadnione w części wbrew zasadzie prawdy materialnej, bez podania faktycznej i prawnej podstawy takiego rozstrzygnięcia i bez podania motywów, którymi kierował się Sąd wydając w tej sprawie uznaniowe orzeczenie na korzyść powoda;

7.naruszenie art.328 § 2 k.p.c. poprzez nie wskazanie w uzasadnieniu wyroku faktów, które Sąd uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł i przyczyn, dla których innym dowodom odmówił wiarygodności oraz poprzez nie wyjaśnienie podstawy prawnej wyroku i nie przytoczenie przepisów prawa, co uniemożliwia jego kontrolę instancyjną

8.zachodzącą na podstawie art.379 k.p.c. nieważność postępowania, z powodu, iż:

-sprawę rozpoznawał i wydał wyrok sędzia, który został wyłączony od rozpoznawania tej sprawy,

-nierówne traktowanie stron i brak bezstronności sędziego,

-pozbawienie na rozprawie w dniu 29.11.2010 strony pozwanej prawa do obrony, tj. zamknięciem rozprawy uniemożliwienie pozwanemu złożenia wniosków i zajęcia stanowiska odnośnie do zgłoszonych na tej rozprawie wniosków i doręczonych na tej rozprawie pism procesowych powoda;

-pozbawienie interwenienta ubocznego prawa wstąpienia i udziału w procesie;

9.nierozpoznanie zarzutów i wniosków dowodowych złożonych przez pozwanego w toku całego postępowania;

10.wydanie orzeczenia na rzecz powoda z pominięciem dyspozycji art. 5 k.c., doświadczenia życiowego i zasad współżycia społecznego;

11.uchybień formalne postępowania, tj. m.in. nie doręczanie osobom uczestniczącym w procesie po stronie pozwanej pism strony powodowej, kierowanie korespondencji na niewłaściwe adresy, etc.

Skarżący wniosł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w części dotyczącej pkt 1 orzeczenia i oddalenie w całości powództwa, względnie - uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania a nadto zasądzenie kosztów za wszystkie instancje. Wniósł także o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania stron i dołączenie jako dowodu akt sprawy sygn. XVI GCo 248/07 o wyłączenie SSO Jolanty Kaplińskiej od rozpoznawania sprawy sygn. akt XVI GC 886/03, wszczętej na wniosek z dnia 19.07.2007 złożony w sprawie sygn. akt XVI GCo 77/05 i ponowiony w piśmie złożonym w Sądzie Okręgowym w dniu 15.11.2010.

Powód wniosł o oddalenie apelacji i zasądzenie na jego rzecz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zarzut nieważności postępowania jest bezzasadny. Zgodnie z art. 379 pkt 4 k.p.c. nieważność postępowania zachodzi w przypadku, gdy w rozpoznaniu sprawy brał udział sędzia wyłączony z mocy ustawy. Pozwany nie wskazał na istnienie którejkolwiek z przesłanek z art. 48 k.p.c. w odniesieniu do sędziego Jolanty Kaplińskiej. Trzeba też zgodzić się z powodem, że zarzut „nierównego traktowania stron i braku bezstronności sędziego” nie mieści się w żadnym z przypadków nieważności postępowania (art. 379 pkt 1-6 k.p.c.). Chybione jest również twierdzenie o pozbawieniu pozwanego prawa do obrony. Pozwany Z. O. był obecny na rozprawie w dniu 29 listopada 2010 r. i jak wynika z zapisów zawartych w protokole, aktywnie w niej uczestniczył. Nieuwzględnienie wniosku o udzielenie terminu na zajęcie stanowiska w sprawie, a więc w istocie wniosku o odroczenie rozprawy, nie pozbawiło go prawa do obrony. Sąd nie miał obowiązku uwzględnienia żądania o charakterze procesowym, które nie znajdowało wsparcia w treści art. 214 k.p.c. ani art. 215 k.p.c. Nie było też potrzeby odroczenia rozprawy ze względu na prowadzenie postępowania dowodowego. Sam fakt złożenia przez powoda na rozprawie pisma procesowego nie miał wpływu na dalszy bieg procesu. Sąd nie naruszył też zasady kontrydiktoryjności.

Na rozprawie w dniu 29 listopada 2010 r. J. N. złożył interwencję uboczną którą Sąd Okręgowy odrzucił. Postanowienie wydane w tym przedmiocie zostało uchylone przez Sąd Apelacyjny, postanowieniem z 19 października 2012 r., sygn. akt I ACz 1797/12 (k.1018-1019). Niemniej, uwzględniając opozycję powoda (k.1032-1034), Sąd Apelacyjny nie dopuścił J. N. do udziału w sprawie w charakterze interwenienta ubocznego, nie znajdując po jego stronie interesu prawnego w popieraniu stanowiska pozwanego (trafne okazały się uwagi na ten temat zawarte w uzasadnieniu uchylonego z przyczyn formalnych, postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie z 29 listopada 2010 r., sygn. akt XVI GC886/03 – k. 1003). Ubocznie można wskazać, że sam interwenient pozostawił rozstrzygnięcie opozycji do uznania sądu (k. 1040).

Uchylając poprzedni wyrok w części zasądzającej świadczenie pieniężne Sąd Apelacyjny wyjaśnił, co następuje: „zasądzona kwota mająca stanowić równowartość wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z lokalu przekracza kilkakrotnie dotychczasową opłatę, do której uiszczania spółka (...) była zobowiązana na rzecz spółki (...). Nie poparte niczym stwierdzenie Sądu, że stawki żądanej kwoty nie odbiegają od stawek wolnorynkowych nie przekonuje o prawidłowości takiego poglądu. W sytuacji, gdy pozwani kwestionowali zasadność dochodzonej kwoty obowiązkiem Sądu było poczynienie w tym zakresie ustaleń” (k. 324 - 325). Orzekając ponownie, Sąd I instancji ustrzegł się podobnej dowolności. Zasądzona kwota ma oparcie zarówno w twierdzeniu samych pozwanych zawartych w odpowiedzi na pozew, wskazujących na stawkę czynszu ustaloną w umowie nr (...) z 4 lipca 1998r. w wysokości 7.698 zł (k.24), jak i w fakturze za grudzień 1999 r., dotyczącej czynszu dzierżawnego za ten miesiąc, należnego od (...) s.c. w W. (k.265). Określenie jej wysokości w rozmiarze odpowiadającym dotychczasowej stawce czynszu umówionego wcześniej za tę samą nieruchomość jest zgodne z przytoczonym stanowiskiem Sądu Apelacyjnego. Jest to stawka kilkakrotnie niższa od stosowanej przez (...) s.c. w umowach z niektórymi innymi najemcami (zeznania zgłoszonego przez pozwanych, świadka W. K. – k.170). Nie doszło zatem do naruszenia art. 233 k.p.c.

Zupełnie bez znaczenia dla wyniku sprawy pozostaje okoliczność, czy umowa dzierżawy nieruchomości z Gminą (...) została zawarta w trybie przetargowym. Sąd Apelacyjny pominął tę okoliczność w podstawie faktycznej rozstrzygnięcia.

Pozwani już w apelacji od wyroku z dnia 21 marca 2001 r. zarzucali dowolne przyjęcie, że powodom jako dzierżawcom przysługuje roszczenie o zapłatę (k.292). Sąd Apelacyjny odniósł się do tego zarzutu w motywach wyroku z 20 lutego 2003 r. stwierdzając, co następuje: „Także odnośnie trafności zasady obciążenia pozwanych wynagrodzeniem za korzystanie z przedmiotu najmu po rozwiązaniu umowy uprawniającej do takiego korzystania zarzuty pozwanych nie są usprawiedliwione. Powód jako dzierżawca mogący korzystać odpowiednio z uprawnień wynajmującego w oparciu o przepis art. 690 k.c., o czym wyżej, może skutecznie dochodzić roszczeń pieniężnych za bezumowne korzystanie z części przedmiotu dzierżawy” (k.324). Przedstawiona ocena prawna wiąże sądy obu instancji przy ponownym

rozpoznaniu sprawy, zgodnie z art. 386 § 6 k.p.c. i nie można mówić o naruszeniu art. 224 §1 k.c. w zw. z art. 694 k.c. w zw. z art. 690 k.c. Powodowej spółce przysługuje legitymacja czynna do dochodzenia roszczenia.

Zarzut pozwanego dotyczący zamiany po stronie powodowej także był już przedmiotem rozpoznania Sądu Apelacyjnego. W uzasadnieniu postanowienia z dnia 3 kwietnia 2012 r., sygn. akt I ACz 507/12 stwierdzono, że „spółka cywilna (...) została przekształcona w spółkę jawną, która jest kontynuatorem praw wspólników spółki cywilnej (por. wyrok SN z 9/01/2008 r. III CSK 196/07, Lex nr 361445). Zatem oznaczenie stron procesu jest jak najbardziej prawidłowe.” (k.984). Okoliczność, że fakt przekształcenia spółki cywilnej w jawną został ujawniony dopiero w końcowej fazie procesu nie ma istotnego znaczenia. Nie ulega przecież wątpliwości, że dotychczasowi powodowie występowali w procesie jako wspólnicy spółki cywilnej (...) (por. np. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16 marca 2010 r., I ACz 334/10, k.757). Jak trafnie wywiódł Sąd Okręgowy, spółka jawna wstąpiła w prawa dotychczasowych wierzycieli – wspólników spółki cywilnej (...). Z chwilą ujawnienia tego faktu winna być traktowana jako strona powodowa.

Wydanie wyroku przeciwko osobom fizycznym bez wskazania, że chodzi o wspólników spółki cywilnej, nie narusza żadnego przepisu prawa, w tym wymienionych w apelacji: art. 64 k.p.c. i art. 316 k.p.c. Spółka cywilna nie ma zdolności sądowej. Także kwestionowanie braku tytułu zapłaty w treści wyroku nie ma normatywnego uzasadnienia.

Zaskarżone orzeczenie nie pozostaje w sprzeczności z zasadami współżycia społecznego. Zarzut naruszenia art. 5 k.c. nie został pogłębiony i nie zasługuje na uwzględnienie. Dochodząc należnej mu zapłaty powód nie nadużywa prawa.

Motywy zaskarżonego orzeczenia w zasadniczej części spełniają wymogi art. 328 § 2 k.p.c. Jedynie nie jest jasne w jaki sposób Sąd zastosował art. 100 k.p.c. Za zasadny należało uznać zarzut naruszenia tego przepisu. Powód wygrał proces o eksmisję i zapłatę, z tym, że o zapłatę tylko w około 1/5. W tej sytuacji koszty procesu winny być między stronami wzajemnie zniesione – w tym zakresie wyrok Sądu I instancji wymagał zmiany.

Z przedstawionych względów, przyjmując za swoje przytoczone ustalenia Sądu Okręgowego, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie art. 385 k.p.c. i art. 386 § 1 k.p.c. Zmiana orzeczenia objęła także drugiego z pozwanych solidarnie, przy zastosowaniu art. 378 § 2 k.p.c. Ponieważ apelacja została uwzględniona w części, także koszty za drugą instancję podlegały wzajemnemu zniesieniu, przy zastosowaniu art. 100 k.p.c.